

(15) VOLTAIRE - 2
POÈME SUR LE DÉSASTRE DE LISBONNE

O malheureux mortels! ô terre déplorable !
O de tous les mortels assemblage effroyable !
D'inutiles douleurs éternel entretien !
Philosophes trompés qui criez, Tout est bien;
Accourez, contemplez ces ruines affreuses,
Ces débris, ces lambeaux, ces cendres malheureuses,
Ces femmes, ces enfants l'un sur l'autre entassés,
Sous ces marbres rompus ces membres dispersés;
Cent mille infortunés que la terre dévore,
Qui, sanglants, déchirés, et palpitants encore,
Enterrés sous leurs toits, terminent sans secours
Dans l'horreur des tourments leurs lamentables jours!
Aux cris demi-formés de leurs voix expirantes,
Au spectacle effrayant de leurs cendres fumantes,
Direz-vous : « C'est l'effet des éternelles lois
Qui d'un Dieu libre et bon nécessitent le choix? »
Direz-vous, en voyant cet amas de victimes :
« Dieu s'est vengé, leur mort est le prix de leurs crimes? »

...

(15) வொல்டேர் (1694 - 1778)
விஸ்போன் நிலநடுக்கம்:

பரிதா பத்துக் குரிய மனிதனினம் !
துயர்மிகு உலக வாழ்க்கை! ஜூயகோ!
நாற்றமிகு பினக்குவியல்கள் !
மீளாச் சோகம்! மாளா வேதனை !
“நிகழ்பவை எல்லாமே நன்மைக் கேதான்”
எனத்தத்துவம் பேசி ஏமாந்த வீணர்களே! ஓடிவாருங்கள்!
பயங்கர இவ்விடிபாடுகளைப் பாருங்கள்!
தூளாகிப் போன கட்டடங்கள்,
சிதைந்த மனிதப் பிண்டங்கள்,
வெந்து தணிந்த சாம்பல் குவியல்கள்,
பின்மாய்ப் போன பெண்டிர்,
பால்மணம் மாறாப் பாலகர்கள் இவையனைத்தும்
குப்பை மேடெனக் கோரமாய் இங்கே
குவிந்து கிடப்பதை வந்து பாருங்கள்!
சலவைக்கல் கட்டடத்தின் இடிபாடுகள்
அவற்றின் அடியில் சிக்கிக் கிடக்கும்
சிதைந்த உடல் உறுப்புகள்!
வாய்ப்பிளந்து இப்புவி நொடியில் விழுங்கிய
நூறாயிரம் உயிர், அந்தோ பரிதாபம்,
உருக்குவைந்து குருதி வெள்ளத்தில் மிதந்து
குற்றுயிரும் குலையுயிருமாய்த் துடிதுடித்து
உதவ யாருமின்றி நாதியற்று, மாளா
வேதனைக்கோர் முடிவைத் தம் மரணத்தில்
அடைகின்ற அவலத்தைப் பாருங்கள்!
மனிதர் வெந்து குவிந்த சாக்காடு
அவர்மரண ஓலத்தின் முனகவுக்குப் பதிலுரையாய்,
கருணையே வடிவான பற்றற்ற அக்கடவுள்,
காலத்தைக் கடந்து நிற்கும் தரும நியதிப்படி
தந்த தண்டனை தகும் இது என்பீரோ?
கடவுள் பழி தீர்த்துக்கொண்டார். இப்புவியில்
அவரவர் செய்திட்ட பாவச் செயல்களுக்குத்
தம் உயிரையே உரிய விலையாய்த் தந்திட்டார்.
என்றே உரைக்க எவ்வாறு துணிந்திடுவீர்?

...

Quel crime, quelle faute ont commis ces enfants
Sur le sein maternel écrasés et sanglants?
Lisbonne, qui n'est plus, eut-elle plus de vices
Que Londres, que Paris, plongés dans les délices?
Lisbonne est abîmée, et l'on danse à Paris.

* * *

மொழியாக்கமாய்ச் செய்யப்பட்ட இக்கருத்துக்களைத் தமிழ்க் கவியாக்கித்தர என்னால் இயலவில்லையே என்றோர் மனக்குறை. வித்துவான் கங்காதரனிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தேன். அவரும் மனமுவந்து இயற்றித்தந்த பாவடிவும் இதோ:

அனிதோ அம்ம எனிதாம் மானுடம்!
அவலம் மிகுந்ததில் அவனி, அந்தோ!
நாற்றமிகும் ஈமத் தோற்றமிகு குவைகள்!
மீளாத் துயர்தரும் மாளாக் காட்சிகள்!
“நிகழ்வன யாவும் திகழ்நலம் பயப்பன்”
எனப்பெருந் தத்துவம் நினைப்பிடைப் பேசி
ஓமாந்த வீணர்காள்! ஆமாம் / நீர் ஓடி
வம்மினோ, காணிய! விம்முறும் இன்ன
கட்டட இடிபாடு துட்குறக் குவிந்தன!
சிதைந்த மக்கள்தம் துதைந்த உடற்பொறை!
வெந்து தணிந்த முந்துறு சாம்பர்!
கவிந்த குப்பையாக் குவிந்த பிணமாக்
கிளர்நலப் பெண்டிர் தளர்நடைப் பாலர்
கிடக்கும் கோர விடக்கினைப் பார்மின்!
சலவைக்கல் மாளிகை நிலவைமுன் பொழிந்தன
துகளென இடிபடப், புகலென அவற்றடிச்
சிக்குறச் சிதைந்தன, மக்களின் உடற்குறை!
நூறா யிரம்உயிர் வேறா நொந்துடல்
விரைந்தெழும் குருதியில் நிரந்துடன் மிதப்பன!
குற்றுயிர் துடித்திட, உற்றிட உதவி
நாடியே பெற்றிலார் கூடிய வேதனை
முடிவினை மரணப் பிடியினில் காணும்
கொடுமையைக் காண்மின்! படுமயா னத்திடைச்
சாவிடை முனகல் ஓவில கேண்மின்!

தாய்மடியில் நசங்கிக் குருதியில் மிதக்கும்
இப்பிஞ்சு பாலகர்கள் செய்திட்ட பாவமென்ன?
கொண்டாட்டக் களிப்பில் கூடித் திளைக்கும்
பாரீஸ், வண்டன் போன்ற பல நகரைவிட.
தரை மட்டமாகத் தகர்ந்து போய்விட்ட
விஸ்போன் மட்டும்தான் நெறிகெட்ட நகரமோ?
விஸ்போன் அழிந்துபட, பாரீஸில் களிந்தமா?...

* * *

அதிர்தரும் இதற்குநும் எதிர்விடை யாது?
“அருஞரு வானவன் - தெருஞரு மும்மைக்
காலமும் கடந்த வாலறி வன்னவன் -
வகுத்த நியதியின் மிகுத்த ஆணை
விதித்த தண்டனை உதித்ததன் விளைவிது!
“பொருந்துவது” எனவே இருந்துரைப் பீரோ?
“பழிதீர்த்துக் கொண்டனன், விழிதீயின் ஈசன்!
தத்தம் தீவினை நத்திட மாந்தர்
தம்முயிர் விலையா இம்முறை தந்தனர்”
என்றுநா உரைப்ப இன்றுநீர் துணிவிரோ!
“தாய்மடி நசங்கிச் சேயுடல் குருதியில்
மிதப்புற, இவைசெய் விதுப்புற பாவமென்?
உண்டாட்டுப் பயிலும் கொண்டாட்டுக் களிப்பில்
லண்டான்பா ரீசென மண்டுபன் மாநகர்
அன்ன யாவினும், சின்ன பின்னமாச்
சிதைந்த விஸ் போன்னித் துதைந்தெழில் நகரம்
யாங்களும் இமுக்கிற்று ஈங்கு?“ எனச் சாற்றுமின்
இந்நகர் பாழ்ப்பட, அந்நகர் பாரீஸ்
களிந்தம் பயிலும்!

* * *